

millesimum, consecrantibus illud Præfulibus duodecim, præsente Serenissimo Imperatore Henrico secundo. Sunt præterea Ultrajecti Cœnobia duo amplissima, alterum Equitum Melitensium, alterum Teutonicorum, suo utrumque templo & superbis admodum ædificiis nobile. Illius præfectus vocatur *Bailirus S. Catharinae*, hujus *Commendatarius domus Teutonicae*. Est item egregium & opulentum valde cœnobium Divi Pauli, ordinis olim Benedictini, quod maxime ab incolis accolisque frequenterbatur. At inter hæc duo alia potissimum eminent, in nobilium virginum hospitia, *domicellas* vocant, exstructa, alterum ordinis Divi Bernardi, alterum Præmonstratensis.

Cives.
Viri docti. Cives Ultrajectini humani, industrii, locupletes. Nec defuere hic unquam viri insignes & eruditione clari. Natus in ea urbe fuit Adrianus VI Pontifex Maximus, infimi ordinis parentibus. Is Lovani linguarum, artium, atque etiam Theologiae studiis tantum profecit, ut in eadem Academia ad summos honores emergeret, præfectusque fuerit Carolo V Imperatoris institutioni, à quo primum Legatus in Hispaniam, postea Episcopus Dertusensis factus est, inde Cardinalis, ac postremum Papa, quo munere quum xx menses functus esset, obiit. Mortuo hoc positum est Epitaphium: *Hadrianus VI hic situs est, qui nihil sibi infelicius in vita duxit, quam quod imperaret.* Exstat hodie Ultrajecti domus Hadriani, quam Pontifex exstruendam curavit. Sed quod familiam ducit, nobilitatur clarissima civitas per antiquo & potenti imprimis Episcopatu.

Batavodur-
rum. Diximus de Ultrajecto, de reliquis pauca dicamus. Batavodurum, vulgo *Wyck te duerfede* opportune admodum situm est ad dexterum Rheni cornu, ubi Leccæ appellatio incipit. Ejus mentionem facit Tacitus lib. 5 historiarum, ubi Germanorum, qui postea Franci dicti sunt, manum scribit annixam fuisse, pontem irrumperem, qui Batavoduri recens fuerat inchoatus. Postea etiam nomen habuit *Durostati*. Oppidum fuit potens satis & opibus florens, ob egregiam situs commoditatem. Dirutum legitur à Normannis, qui cuncta ferro & flammis vastabant. postquam cladem erexit se iterum, licet contractius & minori amplitudine. Culenburgo tinius, Ultrajecto trium leucarum itinere abest. *Rhenen* oppidulum est quarto à Trajecto milliari ad Rhenum. Tacitus loco jam citato vocat *Grinnes*, narratque oppugnatum fuisse à Classico, præfecto alæ Trevirorum, defensumque fortiter ab incolis cum multorum cæde, quod in eo, ut & Vadæ, (quod nunc *Wageningen* dicimus) cohortium essent, alarumque castra. Rhenen Trajectum potentibus vasti occurrunt campi, & agri, unde cespites eruuntur. Templum habet Salvatori sacrum, cuius primum lapidem jecere Thomas Gramajus, & Ioannes Calvus. *Belgica.*

Amersfortia sita est ad torrentem Emam, VI. *Amersfor-*
trajecto tribus leucis dissita. Oppidum à situs
amoenitate, & civium frequentia laudabile. Ali-
quoties captum, & mox rursus amissum, pessi-
me autem semper multatum fuit à Geldris, ac
postremo quidem anno Christi CIC ICXLI
vi & manu armata invasit Martinus Rossemius
Gelriæ Ducis Archistrategus. Sed restituit brevi
is ipse Princeps, ex foedere cum Carolo V Im-
peratore Venlonæ inito. Anno CIC ICXXIX,
dum celebri obsidione Sylvam Ducis cinxisset
Princeps Auriacus, exercitus Hispanorum au-
tus Cæsareanis cohortibus, trajecto Isala, va-
stataque Velavia, deditio subita urbem ce-
pit, duce *Cuculo*, verum paucis post diebus, oc-
cupata à nostris laudabili strategemate Vesalia,
cum minus se tutum in hostili agro videret,
præcluso jam & obsepto commeatus itinere,
turpi fuga, violatisque quas pepigerant cives
conditionibus, eandem deseruit, & juris nostri
fecit. Ema fluvius (vulgo *de Eem*) in Velavia
ortus, medium oppidum intermeat, & uno ab
illo milliari in sinum freti australis sese exone-
rat. Oppidum initio parvum fuit, ut ex antiquo
vallo & fossa liquet: postea extensis pomceris
amplificatum, & post supradictam cladem, ab
DD. Ordinibus muniri coepit, variaque ope-
ra exterius adiecta. Ad Ortum & Meridiem
agros habet frumenti fertilissimos, ad Occa-
sum silvas, ad Septentrionem pascua, & inter-
jecto milliari uno, mare. *Montfortium* flumini Isa-
Momfor-
tium.

Fuit olim ditio Ultrajectina amplissima ac
potentissima. Sed placuit tandem Carolo Cal-
vo, Gallorum regi, in Episcopatum eam & Co-
mitatum dividere. Ex qua divisione gravissi-
ma statim dissidia & diuturna inter Episcopos
Trajectenses, & Comites Hollandæ bella ex-
orta sunt. Illis quidem Imperatorum favore &
gratia veterem omnem ditionem recipere: his
vero Gallæ regum præsidio portionem recen-
ter partam retinere tentantibus. Cum Batavis,
Frisiis, Sicambriis acria gessit bella, fortiterque
iis omnibus restitit. Verum avorum nostrorum
memoria Carolus Dux Gelrorum, bellicosus
imprimitis & acer militiæ Princeps, tam gravi-
bus eam & continuis bellis impetii, ut ad inci-
tas fere Episcopos illos redegerit, & præsertim
quidem eorum postremum Henricum Bava-
rum, Comitis Palatini germanum fratrem,
quem non minima ditionis parte mulctavit.
Cives in Episcopos suos queruli, ignominiose
illos non semel exceperunt: maxime vero jam di-
ctum Bavaram, quem, cum quatuor ipsis jam
annos præfuisset, & peregre quodam die rever-
teretur, male in Dominum suum animati, ur-
bis ingressu prohibuerunt. Mox & intromisere
Bbb *Marti-*